

SZKOLNOLAT

Pani mgr Anna Osińska – nauczyciel wychowania fizycznego
Wywiad na str. 2-3

Redaktor naczelny: Artur Bieniek VIIIc

Zastępca redaktora naczelnego: Amelia Stoppel VIb

Sekretarz: Weronika Węsek VIb

Miesięcznik wydają uczniowie klas IV – VIII

Opiekun koła dziennikarskiego – mgr Halina Szreiber

WYWIAD Z PANIĄ MGR ANNAŃ OSIŃSKĄ – NAUCZYCIELEM WYCHOWANIA FIZYCZNEGO

1. Dzień dobry. Proszę się nam krótko przedstawić.

Dzień dobry. Nazywam się Osińska Anna. Pochodzę z Wielkopolski. Obecnie mieszkam w Bydgoszczy. Jestem nauczycielem wychowania fizycznego. Pracuję w szkole od 16 lat.

2. Jaką była Pani uczennicą i czy lubiła Pani chodzić do szkoły?

Lubiłam chodzić do szkoły, zwłaszcza w te dni, kiedy były lekcje wychowania fizycznego i dodatkowo zajęcia na sali gimnastycznej. Byłam dobrą uczennicą, która starała się dobrze wypaść w oczach nauczycieli.

3. Czym się Pani interesowała, gdy była w wieku szkolnym?

W szkole najbardziej interesowały mnie dodatkowe zajęcia sportowe i wszelka rywalizacja w zawodach sportowych.

4. Czy zawsze lubiła Pani wychowanie fizyczne?

Oczywiście, że zawsze uwielbiałam w-f. Po lekcjach dzieciaki przed blokiem organizowały sobie popołudniowe życie, wymyślając przeróżne zabawy sportowe. Wśród nich byłam ja.

5. Czy lubiła Pani też inne przedmioty w szkole?

Kolejnym lubianym przedmiotem w szkole była oczywiście matematyka. Na nią zawsze musiałam być przygotowana. Lubiłam również lekcje języka niemieckiego, do którego bardzo często lubię wracać. Czasami w codziennym życiu lubię coś powiedzieć po niemiecku, zamiast po polsku. Moja rodzina już się do tego przyzwyczaiła.

6. Jakie studia Pani skończyła?

Jestem absolwentką Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Ukończyłam tam studia licencjackie z wychowania fizycznego. Studia magisterskie ukończyłam w Gorzowie Wielkopolskim.

7. Czy uprawiała Pani jakiś sport wyczynowo?

Oczywiście. Przez 10 lat trenowałam siatkówkę w Chodzieży. To taka miejscowość w pewnej odległości od Piły (kiedyś stolica Wielkopolski). Grałam w klubie ChTPS Nowy Dom. Tam

zostawiłam kawał swojego serducha. Zdobyłam ogromne doświadczenie i poznałam ogrom fantastycznych ludzi. To dzięki nim jestem taką osobą, jaką jestem.

8. Czy odniosła Pani jakieś sukcesy sportowe?

Największym sukcesem klubu z moim udziałem było zdobycie awansu do gry w II lidze kobiet w siatkówce.

9. Jakiego sportowca ceni Pani najbardziej i za co?

Uwielbiam siatkówkę, więc najbardziej jest mi bliska drużyna reprezentacji Polski mężczyzn w siatkówce. To oni kolejny raz zdobyli mistrzostwo świata dzięki swojej ambitnej walce, katorżniczej pracy i dążeniu do realizacji swoich marzeń.

10. Dlaczego wybrała Pani zawód nauczyciela, czy lubi Pani swój zawód i pracę z dziećmi?

Jestem nauczycielem, bo lubię przekazywać dzieciom zdobytą wiedzę. Wtedy widzę, jak zdobywają nowe umiejętności, jak walczą ze swoimi słabościami. Lubię ich wspierać i motywować w tych działaniach. Bardzo lubię swoją pracę. Nieocenione jest poznawanie ciągle nowych dzieci i kształtowanie młodych charakterów.

11. Czy zapadł Pani w pamięci jakiś nauczyciel, który Panią uczył i dlaczego?

W pamięci mam dwie nauczycielki. Oczywiście uczyły mnie wychowania fizycznego. Jedna uczyła mnie, gdy chodziłam do szkoły podstawowej. Była dla mnie autorytetem. Druga nauczycielka to Pani, z którą zaczęłam swoją pracę w szkole. To Ona pokazała mi jak pracować z dziećmi tak aby one szanowały nas po latach.

12. W jaki sposób chce Pani zachęcić swoich uczniów do aktywnego udziału w zajęciach wychowania fizycznego?

Swoich uczniów chcę przekonać, że poprzez sport, zabawę, rywalizację można wiele zyskać. Zdobyć przyjaciół na całe życie, mieć prostą sylwetkę, być ciągle w dobrej formie fizycznej, żyć bez nałogów i złych przyzwyczajeń.

13. Jak Pani lubi spędzać wolny czas?

W wolnym czasie lubię słuchać muzyki, rozwiązywać sudoku i pouczyć się języka niemieckiego. Gdy nastają wakacje, to jeżdżę rowerem, pływam kajakiem i spędzam czas na świeżym powietrzu.

14. Czy lubi Pani czytać książki, oglądać filmy, jeśli tak, to jakie?

Na czytanie książek mam czas tylko w wakacje. Lubię wracać do historii. Czytam książki o czasach II wojny światowej i o przerażających wydarzeniach, jakich doświadczyli Polacy w obozach zagłady i zesłani np. na Syberię. Chcę kolejnym pokoleniom przypominać o doświadczeniach ludzi, którzy tylko pragnęli spokojnie żyć w swoim kraju.

15. Czy lubi Pani gotować? Jaka jest Pani ulubiona potrawa?

Babcia nauczyła mnie gotować. Od tamtej pory uwielbiam robić i jeść pierogi z serem. Wracam wtedy do minionych lat beztrudnego dzieciństwa.

16. Czy jest Pani zwolenniczką zdrowego trybu życia?

Zdrowy tryb życia powinien każdemu z nas wskazywać ścieżki naszego życia: "Zdrowie nie jest wszystkim, ale bez zdrowia wszystko jest niczym" Artur Schopenhauer.

17. Ma Pani swój sposób na bycie w dobrej formie?

Na każdej lekcji w-fu staram się część ćwiczeń wykonywać razem z dziećmi. Do tego systematycznie raz w tygodniu gram w siatkówkę z dorosłymi paniami w Amatorskiej Lidze Siatkówki Kobiet w Bydgoszczy.

18. Jak Pani się podoba w naszej szkole?

W szkole jest głośno! Muszę się do tego przyzwyczaić :).

Dziękuję Pani za udzielenie wywiadu!

Maciej Kurlus
kl. VI b

11 listopada 2018 r. - stulecie niepodległości Polski

Nie wszyscy znają historię naszego narodu, ale każdy Polak wie, jakie święto obchodzimy 11 listopada. Sto lat temu, po 123 latach niewoli, odzyskaliśmy niepodległość. Ten dzień jest dla nas bardzo ważny. W naszych oknach powiewają białe – czerwone flagi, w Warszawie odbywają się ważne uroczystości państwowe itd. Dlaczego jednak obchodzimy ten dzień? Opowiem wam, od czego to się zaczęło.

W 1772 r. był I rozbiór Polski. Brały w nim udział Rosja, Prusy oraz Austria.

W 1792 r. był II rozbiór Polski. Tym razem brały w nim udział tylko Rosja oraz Prusy.

Ostatni III rozbiór naszych Ziemi odbył się w 1795 r. Rosja, Prusy oraz Austria znowu zagarnęły nasz kraj. Tym razem Polska przestała istnieć na mapach Europy.

W 1914 roku wybuchła I wojna światowa. Państwa zaborcze walczyły po przeciwnych stronach i wznowiły się nadzieje Polaków na odzyskanie niepodległości. Najżywiej zareagowali zwolennicy opcji austro-węgierskiej. Powołali w Krakowie Naczelny Komitet Narodowy, który przystąpił do organizowania Legionów Polskich (I Brygada pod dowództwem J. Piłsudskiego). Zwolennicy opcji rosyjskiej utworzyli w 1914 r. w Warszawie Komitet Narodowy Polski. Wobec niechęci państw centralnych do podjęcia sprawy polskiej gen. Piłsudski rozbudował tajną Polską Organizację Wojskową, której celem była walka zbrojna przeciw Rosji. Władze państw centralnych, zainteresowane po zajęciu Królestwa Polskiego (1915 r.) pozyskiwaniem poparcia Polaków, realizowały niektóre żądania społeczne (5 listopada 1916 r.), powołały namiastkę rządu i sejmu polskiego: Tymczasową Radę Stanu, Radę Regencyjną i Radę Stanu Królestwa Polskiego. Zmieniła swoje niechętnie stanowisko w sprawie Polski także Rosja, której Rząd Tymczasowy, powstały w wyniku rewolucji lutowej w 1917 r., zapowiedział stworzenie państwa polskiego w sojuszu z Rosją. Powołano Naczelny Polski Komitet Wojskowy i zaczęto tworzyć Korpusy Polskie w Rosji. W 1917 r. powstał w Paryżu Komitet Narodowy Polski uznany przez ententę za przedstawicielstwo polskie. We Francji zaczęto formować armię polską. Po oddaniu Ukrainie części ziem Królestwa Polskiego przez państwa centralne walczący u boku ich armii Polski Korpus Posiłkowy generała J. Hallera przeszedł front i połączył się z II Korpusem Polskim w Rosji. I wojna światowa zakończyła się klęską wszystkich trzech państw zaborczych, co umożliwiło wyzwolenie Polski. **Właśnie 11 listopada 1918 roku Niemcy podpisali rozejm kończący I wojnę światową. W tym samym dniu w Warszawie Rada Regencyjna przekazała władzę Józefowi Piłsudskiemu. Po 123 latach niewoli Polska odzyskała niepodległość.**

Obchody święta niepodległości w naszej szkole : 9 listopada (piątek)

Amelia Stoppel
kl 6b

Małe i wielkie litery

Małe i wielkie litery... Zmora każdego ucznia, przynajmniej moja. Ja najchętniej bym wszystko napisała dużymi, ale przez lata coś już tam potrafię rozróżnić. Nie zmienia to faktu, że wszystko ma swoje dziwactwa, jak to z nauką języka. Znalazłam kilka ciekawych trudności, ale najpierw przypomnę kilka zasad. Pamiętajmy, wielką literą piszemy: **imiona, nazwiska, przezwiska, imiona zwierząt, nazwy drzew, nazwy kontynentów, planet oraz ich mieszkańców, nazwy regionów, państw i ich mieszkańców, nazwy miast, dzielnic, osiedli, wsi, gór, mórz, jezior, imiona bogów, nazwy niektórych świąt i dni świątecznych, wyrazy wchodzące w skład czasopism poza spójnikami np. i, oraz, pierwsze wyrazy w tytułach książek, wierszy, itp.** Nie musicie się martwić, jest tego znacznie więcej, ale podałam te ważniejsze. Zapomniałabym o małych literach i choć można powiedzieć, że to pozostałe, mimo to kilka istotnych zasad podam (jest ich dużo mniej): przymiotniki od nazw kontynentów, państw, regionów, miast, mieszkańców miast, osiedli, dzielnic i wsi, obrzędy zabawy i zwyczaje oraz spójniki wewnątrz tytułów czasopism. Wracajmy do trudności. Ciekawym przypadkiem jest wyraz XD, który zajął 1. miejsce w plebiscycie „młodzieżowe słowo roku 2018”. Wyraz niby pisany dużą, a jednak poprawnie jest napisany obiema dużymi literami. PWN tłumaczy tak: wyrażenie to powstało od komputerowej minki „XD”. O ile wcześniej używane było jako szeroki uśmiech tylko w Internecie, tak teraz jest ono nadużywane praktycznie w każdej sytuacji – zarówno w świecie wirtualnym, jak i realnym. Poza tym, wyraz Internet, a może internet? Wyraz internet pisało się kiedyś wielką literą, bo oznaczało jedną konkretną sieć, a obecnie stało się tak pospolite i powstało wiele sieci, że zdecydowano, aby pisać małą literą. Może trochę historii i „Powstanie Warszawskie”. A nie, bo powstanie warszawskie! Myślę, że sama napisałabym wszystko dużymi literami, a jednak PWN tłumaczy: standardową wersją zapisu zrywu powstańczego z 1944 roku jest *powstanie warszawskie*, gdyż nazwy wydarzeń historycznych piszemy małą literą. Zapis z wielkich liter upowszechnił się ze względu na szacunek dla uczestników tego wydarzenia. Teraz ostatni problematyczny wyraz, mianowicie „policja”. Tak proste, a jednak. Pewien czytelnik miał problem,

ponieważ czytał czyjaś pracę, której autor „policja” pisał dużą. Zapytał więc i oto wynik sporu: Niewątpliwie odwołano się w tym wypadku do zwyczaju przedwojennego, wojennego i powojennego zapisywania nazw instytucji zajmujących się ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego wielką literą. Tyle że owe dwu- lub więcejwyrazowe określenia były nazwami własnymi (ważnych) organów, więc należało je zapisywać wielkimi literami.

Po transformacji ustrojowej zdecydowaliśmy się jednak wyłącznie na słowo *Policja* (bez żadnego przymiotnika) w odniesieniu do ‘instytucji państwowej zajmującej się ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego. Innymi słowy, dawniej zapisywało się wielką, bo uważano policję za ważny organ. To na tyle, ale mam bonus, błąd ortograficzny. Spójrzcie tylko na zdjęcie. Na następnym dyktandzie nie przejmujcie się jedyneką, nawet dorośli robią strasznie głupie błędy (w gazetach jest ich pełno)!

Weronika Węsek 6b

ANDRZEJKI

ANDRZEJKI to wieczór wróżb w nocy z 29 na 30 listopada, w wigilię świętego Andrzeja, patrona Szkocji, Grecji i Rosji. Pierwsza polska wzmianka literacka o nim pojawiła się w 1557 roku za sprawą Marcina Bielskiego.

Dzień ten przypada na końcu lub na początku roku liturgicznego. Andrzejki są specjalną okazją do zorganizowania ostatnich hucznych zabaw, przed rozpoczynającym się adwentem.

HISTORIA

Niegdyś wróżby andrzejkowe miały charakter wyłącznie matrymonialny i przeznaczone były tylko dla niezamężnych dziewcząt (męskim odpowiednikiem andrzejek były katarzynki). Początkowo andrzejki traktowano bardzo poważnie, a wróżby odprawiano tylko indywidualnie, w odosobnieniu; w czasach późniejszych, przybrały formę zbiorową, organizowaną w grupach rówieśniczych panien na wydaniu, zaś współcześnie przekształciły się w niezobowiązującą zabawę gromadzącą młodzież obojga płci.

TRADYCJE

Są różne sposoby wróżenia, najbardziej znane:

- przelewanie wosku przez dziurkę od klucza,
- tzw. „ciastka z wróżbą”, na których napisane są imiona,
- wróżenie z cyfr.

Opracowała:
Zuzanna Rydzińska klasa 6B

Cytaty z Kubusia Puchatka

Nie możesz nie doceniać Robienia Niczego, po prostu iść przed siebie, słuchać tych wszystkich rzeczy, których nie da się usłyszeć i nie przejmować się niczym.

Jeżeli wszystko jest miodem, a ja jestem tym, co zjem, więc jestem zrobiony z miodku.. a życie jest bardzo słodkie.

Dzień bez przyjaciela to jak dzbanek, w którym nie została nawet kropelka miodu.

Ciekawe, co robi Prosiaczek - pomyślał Puchatek. Chciałbym być tam razem z nim, by móc robić to samo.

Pamiętałem, ale potem, gdy starałem sobie przypomnieć, to zapomniałem.

Jeżeli widzisz, że ktoś zakłada Wielkie Buty, możesz być pewien, że zaraz rozpocznie się wspaniała Przygoda.

Niedźwiedź, choćby nie wiadomo jak się starał, wyhoduje sobie brzuszek bez zbędnych ćwiczeń.

Piszę bardzo Koślawo. Piszę dobrze, ale Koślawo i litery trafiają w złe miejsca.

Kiedy idziesz z balonem zapolować na miodek, bardzo ważne zadbać o to, żeby pszczoły nie wiedziały, że nadchodzisz.

Ludzie mówią, że nic nie jest niemożliwe, ale przecież nic to ja robię codziennie.

Obiecuj, że zawsze będziesz o tym pamiętać: jesteś odważniejszy, niż sam w to wierzysz, jesteś silniejszy, niż ci wydaje i jesteś mądrzejszy, niż myślisz.

Jestem bardzo szczęśliwy, bo mam kogoś, kto sprawia, że ciężko jest powiedzieć "do widzenia".

Amelia Stoppel

kl.6b

Zachowanie na cmentarzu (na co dzień i świątecznie... na pogrzeb)

Cmentarz jest miejscem, na którym spoczywają osoby, które już opuściły swoich najbliższych. Osobom, które tam spoczywają, powinniśmy okazać należyty szacunek poprzez właściwe zachowanie i ubiór. Przed wejściem na cmentarz powinniśmy wyłączyć telefon, zdjąć nakrycie głowy i wyciszyć się.

Na cmentarzu nie powinniśmy:

- nic jeść i pić, a także nie rzuć gum do żucia,
- głośno się zachowywać tzn. nie krzyczeć,
- załatwiać swoich potrzeb fizjologicznych.
- przyprowadzać swoich zwierząt domowych.
- opowiadać kawałów, śmiać się i prowadzić rozmów towarzyskich, a jeśli bardzo chce się z kimś porozmawiać, należy to zrobić za bramą cmentarza,
- prowadzić rozmów telefonicznych, a jeżeli to pilne, to tak jak w poprzednim przypadku, oddzwonić lub odebrać za bramą cmentarza,
- przeklinać.

Na cmentarzu powinniśmy:

- cicho rozmawiać, najlepiej półgłosem,
- odmówić modlitwę nad grobami naszych bliskich,
- posprzątać groby i ich okolice, aby nie wyglądały na zaniedbane,
- zapalić światełko (świeczkę, znicz) i zostawić kwiaty (najlepiej świeże) na grobie jako znak naszej pamięci o osobie, która nas opuściła.

Na cmentarz nie powinniśmy ubrać się w stroju domowy, roboczy lub wyzywający, gdyż jest to brak szacunku dla zmarłych. Strojem założonym na cmentarz na pogrzeb powinien być strój odświętny, który będzie zarazem skromny tzn.:

W przypadku kobiet:

- ciemna sukienka lub odświętna biała bluzka z ciemną spódniczką lub spodniami,
- w przypadku spódniczki i sukienki, która nie zakrywa kobiecie kolan powinna ona założyć najlepiej białe lub czarne rajstopy,
- na nogi powinna założyć eleganckie, wyczyszczone obuwie np.: lordsy, lub baleriny.

W przypadku mężczyzn:

- biała, wyprasowana koszula, na którą powinno się założyć krawat lub muchę oraz kamizelkę garniturową lub garnitur
- spodnie powinny być garniturowe wyprasowane na kant, a jeżeli takowych mężczyzna nie posiada powinien założyć przynajmniej spodnie dżinsowe,
- na nogach powinny znaleźć się buty garniturowe, które powinny być czyste, wypastowane i wypolerowane.

Rodzice powinni zwrócić szczególną uwagę na zachowanie swoich dzieci tzn.:

- aby zachowywały się spokojnie tzn.: nie biegały i nie skakały,
- nie grały w żadne gry typu: berek czy chowany,
- zachowywały się cicho,
- nic nie niszczyły,
- nikogo nie zaczepiały,
- nie wspinały się na drzewa i groby.

*Wojciech Siwa
klasa 6b*

Przeziębienie

Jest już jesień, coraz zimniej. Podam kilka sposobów na uniknięcie chorób. Po pierwsze, jest to zdrowe odżywianie. By długo cieszyć się zdrowym stylem życia, należy dostarczać organizmowi dużo witamin. Na pewno przyczyni się to do mniejszej ilości przeziębień i wzmocnienia odporności. Kolejny punkt kieruję szczególnie do dziewczyn. Jest to wychodzenie z mokrymi włosami! Nawet o takich szczegółach trzeba pamiętać. Ubiór na odpowiednią pogodę również jest bardzo ważny. W dzisiejszych czasach wybór w sklepach jest naprawdę bardzo duży. Każdy ma swój oryginalny styl. Elegancki, sportowy w różnych kolorach i wiele więcej. Przestrzegając tych kilku punktów, możemy zapobiec chorobom.

Samanta Grabowka

CERA TRĄDZIKOWA JAK JEJ POMÓC

Cera trądzikowa odznacza się skłonnością do wykwitów skórnych, zwanych pryszczami. Najczęściej problem ten ujawnia się w okresie dojrzewania. Cera trądzikowa to zazwyczaj cera tłusta. Trzeba uważać, aby jej nie przesuszać. Istnieją pięć faz pielęgnacji twarzy, które dobrze by było stosować rano i wieczorem, zarówno przy cerze tłustej i trądzikowej, jak i suchej czy normalnej.

Oczyszczanie-skórę twarzy należy regularnie oczyszczać z kurzu, brudu i makijażu. Nie należy jednak przesadzać z tego typu zabiegami, gdyż mogą one przynieść odwrotny rezultat, skóra może stać się przesuszona i podrażniona. Zatem twarz i szyję wystarczy przemyć dwa razy dziennie stosując odpowiednie kosmetyki, takie jak żel lub pianka dopasowana do rodzaju skóry.

Złuszczenie-to używanie preparatów przeciwtrądzikowych, które hamują nam powstanie zaskórników i zmniejsza łojotok.

Matowanie-działanie czynników zewnętrznych takich jak kurz czy pocenie się, mogą nasilić powstawanie trądzika. W takich sytuacjach warto mieć chusteczki pod ręką, które pozwolą nam oczyścić skórę z zanieczyszczeń.

Wysuszenie-aby pozbyć się pojedynczych pryszczycy można stosować specjalne żele lub plasterki punktowe, które działają antybakteryjne i wysuszająco.

Maskowanie-w maskowaniu pojedynczych zmian skórnych, pomogą nam korektory, które są antybakteryjne i poprawiają gojenie. Aby utrzymać cerę trądzikową w najlepszej kondycji i pozbyć się pryszczycy należy stosować odpowiednie kosmetyki. Zwrócić uwagę na bogatą dietę owoce i warzywa. Pić mleko i przetwory mleczne które korzystnie wpływają na wygląd skóry. W przypadku silnego trądziku najlepiej pójść do dermatologa, który się na tym zna najlepiej. Leczenie trądzika na własną rękę nie zawsze jest skuteczne. trądzikowa wymaga odpowiedniej pielęgnacji i wtedy jest duża szansa, że problem zniknie, a skóra wróci do równowagi.

Angelika Komasińska 6b

Humor

Nauczyciel fizyki pyta uczniów:

- Kto waszym zdaniem był największym wynalazcą wszech czasów?
- Edison - odpowiada Krzyś.
- Czy mógłbyś to uzasadnić?
- Gdyby nie on, musielibyśmy telewizję oglądać przy świecach !!!

Na lekcji geografii nauczyciel pyta Jasia:

- Która rzeka jest najdłuższa: Ren czy Missisipi?
- Oczywiście, Missisipi.
- Doskonale, a czy wiesz, o ile dłuższa?
- Dokładnie o sześć liter.

Nauczycielka w szkole sprawdza zadanie domowe, i widzi , że Jagoda nie zrobiła :

- Jagoda, kiedy odrabiasz lekcje ???

Jagoda mówi:

- Po obiedzie.

Nauczycielka :

- To czemu nie masz tego zadania zrobionego???

Jagoda :

- Bo jestem na diecie.

Dyrektorka wchodzi do gabinetu nagle wbiega sekretarka i mówi:

- Proszę pani, Wiosna przyszła!!
- Na to dyrektorka
- To niech wejdzie!!!!

W szkole na matematyce pani pyta Jasia:

- Jasiu, co to jest kąt??

Jasiu na to:

- Kąt to najbrudniejsza część mojego pokoju

Na lekcji matematyki nauczyciel rozwiązuje równanie z jedną niewiadomą. Zapisuje niemal całą tablicę, a na koniec odwraca się do dzieci i mówi:

- No i co? Teraz już wiemy, że "x" równa się zero.
- To straszne - załamuje ręce Zosia. Tyle liczenia na nic!

Polonista pyta Kazia:

- Kaziu, jaki to czas - wszystkie dzieci śpią?
- Noc, panie profesorze.

Amelia Stoppel
kl.6b

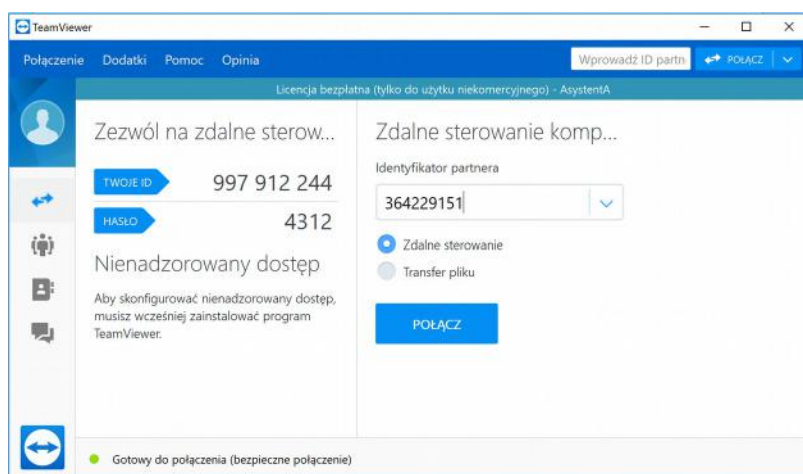
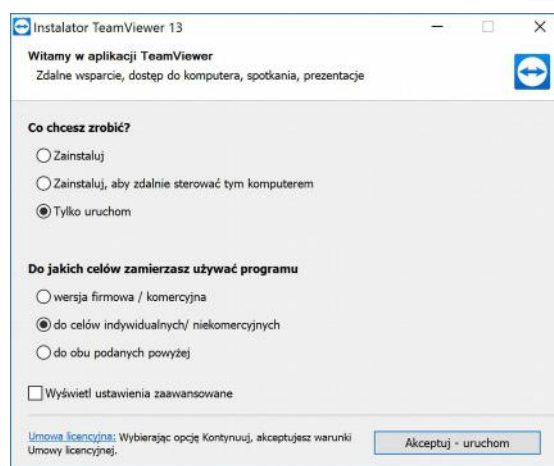
Porady komputerowe

Zdalny dostęp do komputera na co dzień nie jest zbyt potrzebny, jednak kiedy kolega nie wie, jak coś zrobić, a my wiemy, musimy jednak zobaczyć jego pulpit, aby mu pomóc, jest to jedyna możliwość. Należy zaznaczyć, że większość rozwiązań kontroli zdalnej odznacza się tym, że:

- połączenie jest szyfrowane,
- jakość obrazu jest dopasowana do szybkości łącza,
- poza obrazem mamy także dostęp do myszki i klawiatury komputera zdalnego.

Należy zaznaczyć, iż z wyjątkiem rozwiązań, gdzie wykorzystywany jest serwer pośredniczący (Team Viewer, LogMeIn), konieczne jest dodanie odpowiednich reguł firewall na routerze i przekierowanie portów.

Team Viewer jest rozwiązaniem, które dla firm jest płatne, jednak do użytku niekomercyjnego jest w pełni darmowe, a na dodatek bez natrętnych reklam (wyświetlane są komunikaty typu "Dziękujemy za uczciwe korzystanie"). Aby skonfigurować sesję Team Viewer, należy pobrać program ze strony teamviewer.com. Nie trzeba go nawet instalować.

Mechanizm połączenia jest dosyć prosty – wystarczy podać ID i hasło osobie, której chcemy umożliwić zdalną kontrolę nad naszym komputerem. Istnieje także możliwość stworzenia stałego hasła (domyślnie zmienia się ono po każdym połączeniu lub restarcie

programu) oraz utworzenia konta, dzięki któremu mamy zawsze dostęp do swoich komputerów, bez konieczności pamiętania hasła do każdego z nich osobno.

Artur Bieniek 8C

Krzyżówka

1.

--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

6.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

7.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

8.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

9.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

10.

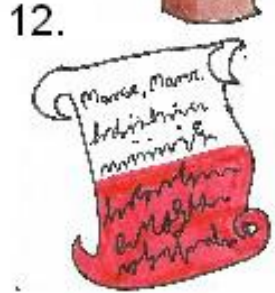
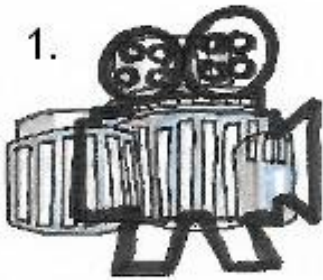
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

11.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

12.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Urodził się 8 listopada

Weronika Wesek